

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/129/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012099
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113012099.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a sudcov JUDr. Dušana Krč - Šeberu a JUDr. Jozefa Janíka, v trestnej veci proti obžalovanej N. I., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom mesto O., okres O., prechodne bytom V., chata bez súpisného čísla, okres O., pre zločin zabitia podľa § 147 odsek 1 Tr. zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 05.05.2015, sp. zn.: 4T/143/2013-540, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. mája 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie prokurátora

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 4T/143/2013-540, bola obžalovaná N. I. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodená spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín č. 1Pv 1175/12-83 podanej dňa 05.11.2013 pre zločin zabitia podľa § 147 odsek 1 Tr. zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

v čase od 15.00 hod. dňa 25.12.2012 do 13.20 hod. dňa 29.12.2012 v obci V. na parcele číslo XXX/X zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXX v okrese Trenčín, obci V., katastrálnom území V. alebo v jeho blízkom okolí, udrela tupým neznámym predmetom do pravej čelovo - temennej oblasti hlavy poškodeného nebohého L. T., naposledy bytom V. XXX, pričom podľa znaleckého posudku číslo 118/2012 bezprostrednou príčinou smrti poškodeného bolo zlyhanie centrálnej nervovej sústavy v dôsledku roztrhnutia hlavovo - krčného spojenia s pomliaždením a natrhnutím predĺženej a príľahlej časti krčnej miechy.

Obžalovaná bola spod obžaloby oslobodená, pretože nebolo dokázané, že spáchala skutok, pre ktorý je stíhaná.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadol odvolaním prokurátor a to v neprospech obžalovanej vo výroku o oslobodení spod obžaloby. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že so závermi súdu prvého stupňa, že nebolo obžalovanej dokázané spáchanie žalovaného trestného činu, sa nemožno stotožniť. Na hlavnom pojednávaní znalec MUDr. Hajtman prezentoval závery, ku ktorým došli s MUDr. Ivanom vo veci súdnej pitvy. Bezprostrednou príčinou smrti L. T. bolo zlyhanie centrálnej nervovej sústavy v dôsledku roztrhnutia hlavovo - krčného spojenia s pomliaždením a natrhnutím predĺženej a príľahlej časti krčnej miechy. K mechanizmu zranenia znalci uviedli, že na oblasť hlavy poškodeného pôsobilo mechanické násilie veľkej intenzity a prudkosti a to tupým, resp. tupo hranatým predmetom. Mechanické násilie pôsobilo v počte minimálne 3 krát na vlasatú

časť hlavy. Mechanické násilie tiež pôsobilo na oblasť tváre, krku, trupu, časť hrudníka a brucha. Pri pitve zistil znalec zistil v oblasti plochy pravého kolena a priľahlej časti predkolena, ľavého kolena a na dolných častiach končatín zodretie kože až do podkožia. Takéto poranenia vznikajú pri vlečení tela. Poloha, v akej bolo telo poškodeného nájdené svedčí o tom, že sa do nej nedostal poškodený sám, vlastným konaním. Miesto nálezu imituje uloženie tela v dôsledku konania inej osoby, či iných osôb. Znalec uviedol, že k vzniku zranenia mohlo prísť dvoma spôsobmi. Buď svojvoľným pokľznutím na zľadovatenom povrchu, alebo akcelerovaným zrýchleným pádom v dôsledku predchádzajúceho úderu tupým predmetom, aktívnym konaním inej osoby. Znalec uviedol, že nezistil zranenia preukazujúce snahu poškodeného tlmiť svoj pád. Na oblasť tváre pôsobilo mechanické násilie minimálne 3 krát, čo logicky vyvracia možnosť pádu poškodeného pošmyknutím. Svedkyňa U. I. v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaná jej povedala, že ju L. T. škrtil a ona ho udrela. Dokazovaním tiež boli preukázané v poslednom období existujúce konflikty medzi obžalovanou a poškodeným, ktorých príčinou mohla byť nevera obžalovanej. Obžalovaná tiež od poškodeného žiadala peniaze.

Vzhľadom na uvedené potom prokurátor navrhol, aby krajský súd v odvolacom konaní rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods.1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods.1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora v podstate uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, zákonný a spravodlivý. Námitky prokurátora nie sú právne relevantné. Tvrdenia uvedené v odvolaní nie sú podložené žiadnymi dôkazmi. Obžalovanú zo spáchania skutku neusvedčuje žiaden dôkaz. Vôbec sa nepodarilo preukázať, že by smrť poškodeného zavinila iná osoba. Nebol predložený žiaden predmet, ktorým mal byť poškodený napadnutý, žiadne biologické, daktyloskopické ani iné stopy na zaistených predmetoch či oblečení poškodeného a obžalovanej. Forenzné dokazovanie (použitie svetla Lumatec) nezistilo prítomnosť krvi v chate, na pozemku či v okolí senníka, či v okolí. Ani použitie služobného psa neprinieslo nález žiadnych stôp. V čase smrti poškodeného bol terén mimoriadne zľadovateľý (lúka s príkrym zrázom a porastmi kríkov) a poškodený sa po teréne pohyboval v noci a mal v krvi 1,5 promile alkoholu. Nepotvrdilo sa tiež ťahanie mŕtvolky na miesto nálezu, krv z kútika úst poškodeného steká vertikálne (teda v tom čase musel ešte žiť). Nenašli sa žiadne stopy po ťahaní v teréne.

Navrhol preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že na dôvodoch písomne podaného odvolania i na tam uvedenom návrhu v plnej miere zotrváva. Doplnil, že navrhuje rozsudok zrušiť z dôvodov uvedených v § 321 ods.1 písm. b), d) Tr. poriadku.

Poškodená U. T. sa stotožnila s návrhom prokurátorky.

Obhajca navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, poukázal na svoje písomné vyjadrenie.

Obžalovaná sa pripojila k návrhu obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady prezumpcie neviny - § 2 ods.4 Tr. por., zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že

súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného zločinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a na záver súdu prvého stupňa, že nebolo preukázané vo vzťahu k obžalovanej, že sa skutok stal tak, ako to prokurátor v obžalobe uviedol. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové i právne závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr.por.

Vo vzťahu k obžalovanej nebol v rámci vykonaného dokazovania produkovaný žiaden jednoznačný či už priamy, alebo nepriamy dôkaz svedčiaci o tom, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu spáchala ona.

Súd prvého stupňa vykonal na objasnenie veci, teda zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú rozumné pochybnosti, skutočne rozsiahle dokazovanie.

Krajský súd musí hneď na úvod uviesť, že sa dá stotožniť s tvrdením prokurátora, že obžalovaná mala motív na vykonanie žalovaného skutku, mala na jeho vykonanie príležitosť, čas i priestor, ale tým zhoda s tvrdeniami prokurátora končí. Vystáva totiž otázka, či sa relevantným procesným postupom a produkovanými dôkazmi podarilo obžalovanej spáchanie žalovaného skutku riadne a bez akejkoľvek pochybnosti preukázať.

Obžalovaná N. I. na hlavnom pojednávaní využila svoje zákonné právo a odmietla k veci vypovedať. Z prečítanej výpovede produkovanej v prípravnom konaní vyplynulo, že vinu v plnom rozsahu poprela. Nepoprela, že s L. T. v inkriminovanom čase na pozemku, kde má chatu v V., mala incident. L. T. bol pod vplyvom alkoholu. Našli ho ona a jej dcéra vo vnútri chaty, v obývačke na sedačke. Bol vyzlečený a driemal. Potom začal čosi rozprávať, že ju ľúbi a podobne. Na to ho s dcérou vyviedli von do senníku, kam chodieval a kde mal aj deku aj veci na oblečenie. Potom išli dovnútra, kde varila. T. začal vykrikovať nezmysly, že týrajú zvieratá, tieto pustí a vezme si ich k sebe. Incident medzi nimi popísala tak, že ako zaväzovala koňa, tak ju schytil, začal ju stísať, objal ju, nechcel ju pustiť. Začal plakať, že ju miluje, že ju nikomu nedá, že ju radšej zabije než by mala s niekým iným niečo mať. Podarilo sa jej vyšmyknúť a na to on spadol naznak, ona sama pritom spadla na zadok. Potom sa ju snažil chytiť za nohu, vyšmykla sa mu, snažila sa vyhrabať po svahu a on išiel za ňou a v najprudšom mieste svahu opäť spadol. Snažila sa pred ním ujsť. Následne ho počula potom vykrikovať rôzne slová, ako napr. „Vilo“, nejaké nezmysly, nadávky. Pri senníku sa poobliekala a išla domov. Keď s dcérou U. odchádzali preč, ešte počula ako L. T. nadáva. Už sa nešla za ním pozrieť, pretože sa ho bála. Potom sa asi po trištvrte hodine vrátila domov, kde sa pozamkynala a takto zostala až do príchodu dcéry U.. Poškodený mal v tom čase na jej pozemku aj svojich dvoch psov. Na druhý deň ich zaviezla do domu, v ktorom poškodený zosnulý býval. Tam jeho dcéra jej povedala, že otec neprišiel, že pije už asi 4 dni. Ona pristihla v minulosti L. T. s jeho bývalou manželkou v spálni v jeho dome. Chcela sa hneď rozísť, ale ju presviedčal, že ju ľúbi a definitívne tak urobila až potom, čo neprestal chodiť za svojou bývalou manželkou.

Svedkyňa a poškodená U. T. (dcéra L. T.), sa k priebehu skutku nevedela vyjadriť. Otca naposledy videla dňa 25.12.2012, okolo obeda. So svojou matkou odišla k babke do Hrabovky s tým, že s otcom sa dohodla, že okolo 15.00 hod. pôjdu spoločne k jeho rodičom v Hrabovke. Pretože sa s matkou u babky zdržali a po príchode domov otca doma nenašla, telefonovala mu a on jej povedal, že je niekde v „ohrádkach“. O pol hodinu mu telefonovala opäť a on jej prisľúbil, že asi za 20 minút príde domov. Pripustila, že mohol mať trocha vypité. Keď neprišiel, pokúšala sa s ním opäť telefonicky skontaktovať, avšak sa mu už nedovolala, nakoľko už mal mobil vypnutý a mal zapnutú odkazovú službu. Takto nedostupný bol už okolo 16.30 hodiny. Nasledujúce dni sa ho pokúšala ona aj celá rodina hľadať. Nikto však o ňom nič nevedel, a preto išli nahlásiť túto skutočnosť na políciu. Nasledujúci deň sa našiel mŕtvy. Otcov mobilný telefón našiel jej brat u nich doma v otcových veciach pri upratovaní dvora, pričom si myslí, že ho tam musel niekto podstrčiť. Potvrdila, že obžalovaná bola u nich doma dňa 26.12.2012 asi okolo jedenástej hodiny, kedy priviezla otcových psov. Na jej otázku, či nevie kde je jej otec, obžalovaná odpovedala, že u nej bol a ráno okolo pol štvrtej odišiel pešo preč. Ďalej uviedla, že keď sa telefonicky

spojila s Y. X. a pýtala sa ho, či nevie kde je otec, ten jej uviedol, že obžalovaná mu mala povedať, že pre obžalovaného prišlo ráno auto.

Svedkyňa Q. I. (dcéra obžalovanej), využila svoje zákonné právo a odmietla vypovedať.

Svedok T. T. (brat L. T.) uviedol, že obžalovanú a jej dcéru videl spoločne so svojou manželkou dňa 25.12.2012 asi okolo 12.30 hod. jazdiť na koni. Dňa 26.12.2012 mal nočnú. Od kamarátov sa dozvedel, že na oslavu kamarátovej 50-ky, bol pozvaný aj jeho zosnulý brat L., ktorý však neprišiel. Dňa 27.12.2012 navečer mu telefonovala U. T., že či nevie, kde je otec, pretože nie je ho už dva dni. Keďže sa medzitým objavil Y. X., tiež si mysleli, že niekde boli spolu na posede, a že sa im mohlo niečo stať. Povedal mu, aby chalani prezreli všetky posedy. Keďže sa Y. medzitým objavil a hovoril mu, že takisto volal obžalovanej, že kde je L., táto mu povedala, že bol u nej a že prišlo nejaké auto, ktorým odišiel. Nedalo mu to a dňa 28.12.2012, t. j. v piatok, išiel brata L. spoločne s bratrancom N. T. po „ohrádkach“ hľadať. S bratrancom išli k tej chalupe, že iba tam niekde musí byť. Mali so sebou psov a keď prišli pod chatu obžalovanej, uviazali psov na vôdzku a zastavili sa pri kope haluzia vysokej asi dva metre. Pred tou kopou stáli asi 10 metrov a videli, že ich obžalovaná sleduje. Na druhý deň 29.12.2012 sa dozvedel, že L. T. našli asi 30-40 metrov pod chatou v kope haluzia. Poloha, v akej bratove telo našli, sa mu nepozdávala. Krváčali mu nohy, palec mal zodratý, predkolenie a predlaktie na obidvoch rukách a bol položený za hrubou vetvou. Všimol si, že haluze boli poulamované a pohádzané vedľa neho a videl žliabok, taký chodníček, ako bolo telo fahané. V auguste vznikli medzi obžalovanou a jeho bratom veľké nezhody, nakoľko brat prichytil obžalovanú v intímnej situácii s iným mužom. Jemu sa mal brat sťažovať ku koncu ich vzťahu, že obžalovaná požíva alkoholické nápoje a aj nejaké omamné látky.

Svedok L. K. je sused obžalovanej. Uvádza, že až do dňa 29.12.2012, kedy mu starosta oznámil, že sa hľadá L. T., nemal vedomosť o tom, že je tento nezvestný. Po získaní tejto informácie sa išiel spoločne so susedom N. K. prejsť a zosnulého L. T. asi 50 až 100 metrov od domu obžalovanej, dolu v kríkoch našli práve v čase, keď hlásili v rozhlase, že ho hľadajú. Sused N. K. ihneď volal na políciu, vzápätí išli ku domu, kde čakali na políciu. Nepamätá si presne, ale niekedy 27. alebo 28.12.2012, asi okolo 20.30 hodiny, prišli k nim na návštevu pani T. s manželom. Práve v čase, keď otvoril dvere a vítal návštevu, počul nejaké dva krátke výkriky. Bolo to také stonanie a bol to asi mužský hlas, ktorý bolo počuť zdola, nejakých 150 metrov pod jeho domom a z toho smeru, kde býva obžalovaná. Pozornosť tomu nevenovali a viac sa o to nezaujímali. Zosnulého poškodeného L. T. videl z okna svojho domu naposledy v poobedňajších hodinách dňa 25.12.2012. Videl ho na dvore prechádzať sa a videl aj jeho dvoch psov. Potom prišla obžalovaná s dcérou a videl ako spolu komunikovali.

Svedok Y. Y. L. uviedol, že L. T. poznal asi sedem rokov. Spájala ich záľuba v poľovníctve. Ten sa mu zdôveroval aj s vecami rodinného charakteru, že má problémy s obžalovanou, že ju niekde našiel v nejakej intímnej polohe, čo sa malo stať v lete. Následne v decembri alebo v novembri mu povedal, že obžalovaná od neho pýta peniaze, nejaký veľký finančný obnos. Dňa 26.12.2012 na oslavu svojich narodenín pozval aj zosnulého L. T., ktorý však neprišiel. Pokúšal sa s ním aj telefonicky spojiť. Potom, čo sa mu to nepodarilo začali pátrať po posedoch, či tam nedošlo k nejakej nehode.

Svedok Y. X. uviedol, že L. T. naposledy videl dňa 19.12.2012 na spoločnej poľovačke. V priebehu ďalších dní po 26.12.2012 mu volala jeho U. T. a aj T. T., že čo je s nimi, kde je L.. On sa ho preto vybral hľadať po revíroch, či náhodou nezaspal, alebo nespadol z rebríka. Telefonoval obžalovanej. Keď sa pýtal, čo je s L., povedala, že nevie, že odišiel a že zostali len kamaráti. Povedala, že odišiel autom. L. T. sa mu zdôveroval a týždeň predtým mu povedal, že ju má rád. Nezhody medzi nimi boli.

Svedok T. L. ml. (syn L. T.), nevedel k priebehu skutku nič uviesť. Na Slovensko pricestoval po oznámení sestry, že otec zomrel. Pri upratovaní dvora našiel telefón a po privolaní mamy a sestry mu tieto povedali, že je to otcov firemný telefón. Posledný telefonický rozhovor mal s otcom dňa 23. alebo 24.12.2012, kedy otec plakal do telefónu a že sa posnaží vrátiť sa k mame, posnaží sa dať všetko do poriadku, a že sa chce prisťahovať naspäť.

Svedkyňa T. T. na hlavnom pojednávaní k žalovanému skutku uviedla, že dňa 26. alebo 27.12.2012 okolo pol deviatej večer išla spoločne s manželom a dcérou na návštevu k K.. Následne rozpor ozrejmila podľa výpovede z prípravného konania - deň návštevy: 25.12.2012. Keď boli pred domom pána K., tak počuli výrazné zvuky. Boli to výkriky alebo stony. Bol to mužský hlas a prichádzal zo smeru od domu

obžalovanej. Neskôr už zvuky nepočuli. S obžalovanou sa pozdravili a videli ju niekam odchádzať. Ponáhľala sa smerom do dediny. Keď odchádzali od K. asi okolo 23,00 hod., obžalovanú zase stretli pred domom K.. Táto sa vracala naspäť, smerom ku svojej chalupe. Nič zvláštne si na obžalovanej nevšimla.

Svedkyňa U. I. je dcéra obžalovanej. Na hlavnom pojednávaní využila svoje zákonné právo a vo veci odmietla vypovedať. Preto bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania. Z nej vyplynulo, že dňa 25.12.2012 po 16,00 hod. prišla spoločne s mamou k domu na Hrabovke. Videla, že L. T. stojí pri vchodových dverách. Natáčal zajace a vravel, že ich týrajú a že zavolá políciu. Keď prišli, bol vypustený kôň, ktorého predtým zavreli. Zviera vypustil určite L. T.. Išla zatvoriť psa do domu, odomkla vchodové dvere, psa strčila dnu a dom hneď zamkla. L. T. stál celý čas pri nej po ľavom boku a vravel niečo v tom zmysle, že prečo zatvára psa, že je sprostá. Potom sa vrátila za obžalovanou k senníku a L. T. išiel za ňou. Videla, že obžalovaná drží koňa a šla naspäť do domu. L. T. išiel za ňou, vstúpila dovnútra a on zostal vonku s obžalovanou. Nachádzala sa vo svojej izbe na poschodí, keď počula, že obaja vošli do domu, počula ich hlasy a asi po piatich minútach sa začala napúšťať voda do vane. Zakričala na obžalovanú, že sa chce ísť kúpať a povedala, že dolu nezíde, pokiaľ je L. T. u nich. Ona sa ho bála a bol značne opitý. Obžalovaná ju zavolala dolu, L. T. spal na sedačke oproti vchodovým dverám a mal pred sebou na stole prázdnu fľašu. Bol vyzlečený a mal na sebe iba slipy svetlej farby. Potom šla naspäť do svojej izby na poschodí, kde sa zdržala približne 15 minút. Keď prišla dolu videla, ako L. T. leží na zemi v obývačke na chrbte hlavou smerom k výstupným dverám z domu. Obžalovaná povedala, že ho vynesú pred dom. Chytila ho svojou pravou rukou za jeho pravú ruku a jej matka ho chytila za jeho ľavú ruku a ťahali ho spolu pred dom. Celý čas bol otočený chrbtom dole. Vytiahli ho asi 5 metrov pred vstupné dvere domu, a tam ho pustili na zem a ona sa vrátila naspäť do svojej izby. Po pár minútach na zavolanie svojej matky išla opäť von. Bolo to v čase okolo 17,00 hodiny. Spolu podopreli L. T., ktorý už bol pri vedomí, a to tak, že ho chytila za ľavú ruku a jej matka za pravú a išli smerom k senníku. Pri senníku sa jej vyšmykol, matka ho stále podopierala. Ako boli pri stajni, otočila sa a vrátila sa k domu. Po chvíli sa vrátila naspäť a uvidela ako L. T. sedel opretý chrbtom o stajňu a niečo nezrozumiteľné rozprával. Na to odišla do svojej izby a potom sa šla okúpať. Či obžalovaná bola v dome alebo vonku, nevedela uviesť. Ako stišla hudbu počula, ako L. T. kričí smerom od senníka: „pomoc Vilo, richtár, brat Miloš“. Zostala vo svojej izbe a asi okolo 21.00 hodine vyšla von, zapálila si cigaretu a videla, že obžalovaná je vonku. Čo tam robila, nevedela uviesť. Obžalovaná prišla za ňou. Spýtala sa jej, kde je L. T. a ona odpovedala, že chodí dolu po kričkoch, že sa opiera o stromy. Všimla si, že obžalovaná má rozstrapatené vlasy. Obžalovaná jej povedala, že ju L. T. škrtil a ona ho udrela. Ako a čím ho udrela však nepovedala. Tiež nepovedala, prečo ju škrtil. Obidve sa vrátili do domu, vzala si veci, mama kľúče od auta a zaviezla ju do Trenčína. Domov sa vrátila asi o piatej hodine ráno a obžalovaná asi spala na gauči v obývačke.

Svedok N. L. uviedol, že dňa 25.12.2012 vo večerných hodinách asi po ôsmej počul nejaký krik. Až dovnútra jeho domu bolo počuť ako mužský hlas vykrikuje „Vy kurvy ja vás pozabíjam“. Trvalo to dosť dlho, asi hodinku - dve. Ten hlas nepoznal, nevenoval tomu pozornosť. Žiadne iné hlasy nepočul.

Svedok O. Y. uviedol, že je sused obžalovanej. Ich domy sú vzdialené asi 100 až 200 metrov. L. T. videl v čase okolo 15,00 hodiny prechádzať sa po dvore u obžalovanej. Videl iba jeho a všimol si ho asi 5-10 minút. Nič podozrivé nevidel. Nevidel ani obžalovanú. Večer z domu odišiel na návštevu a vrátil sa až ráno.

Svedok N. K. ml. uviedol, že je susedom obžalovanej. Dňa 29.12.2012 boli na prechádzke spoločne so susedom L. K. a v popoludňajších hodinách našli L. T.. Bol pohodený v kroví, nejavil známky života. Ležal na chrbte, ruky mal pri sebe, bol v spodnom prádle, ruky a nohy mal doráňané. Krv si pri mieste nálezu nevšimol a ani nič iné, iba telo. Hneď ako ho našli volali políciu. Našli ho v humnách, je to stromový sad vo vzdialenosti od domu obžalovanej do cca 50 metrov. V ten deň bolo chladno, mínusové teploty a asi bol aj poprašok snehu. Stopy si nevšimol. Bolo tam pochodené.

Svedkyňa Q. K. uviedla, že obžalovaná je jej susedka. Dňa 25.12.2012 v čase po 17,00 hodine sa vrátili domov z návštevy. Ihneď bežala ku svojej mame, ktorá leží v izbe na vrchnom poschodí, a ktorej musí pravidelne pichať inzulín. Keď vošla do dverí matkinej izby, cez okno, ktoré je priamo oproti dverám, a z ktorého je vidno dvor a chalupa obžalovanej, ju upútalo svetlo. Videla, že mali rozsvietené v kuchyni, aj vonku a aj časť dvora bola osvetlená. Potom pichla matke inzulín a zišla o poschodie nižšie. Okolo 17.30 hod., vyšla opäť hore do izby. Cez zavreté okno počula také zvláštne zvuky, také stony, ktoré smerovali zo strany od domu obžalovanej. Otvorila okno, opäť počula stony, ale nič nevidela, bola tma. Ďalej

uviedla, že dňa 29.12.2012 vo večerných hodinách okolo ôsmej hodiny z kuchyne, ktorá sa nachádza na prízemí a odkiaľ je vidno aj miesto, kde našli telo zosnulého L. T., videla svetlo baterky. Nevie vysvetliť, kto tam mohol s baterkou chodiť. Na mieste, kde bol nájdený svietila sviečka. Svetlo baterky sa pohybovalo pod svahom a zbadala ho asi v strede, 20 - 30 metrov od svetla sviečky a pod chalupou obžalovanej. Osoba so svetlom sa pohybovala pomaličky, svetlo svietilo na zem a smerovalo k chalupe obžalovanej. Sledovala ho a naposledy ho videla vo vzdialenosti asi 15 -20 metrov od tejto chalupy.

Svedkyňa H. Y. uviedla, že 25.12.2012 okolo pol štvrtej, možno piatej hodiny zo vzdialenosti asi 150 metrov videla L. T. chodiť nejakým zľahčím spôsobom po dvore. Čo tam robil uviesť nevie. Nesledovala ho. Mal oblečenú zelenú bundu, jeho chôdza bola kývavá, nevidela, že by bol rozčúlený. Vnímala ho normálne, nič výnimočné si nevšimla, ani či mal vypité. Videla len jeho a nikoho iného. Nebolo počuť nič. V tom čase bola poľadovica, nedalo sa ísť po ulici.

Svedok I. P. uviedol, že je priamym susedom obžalovanej a niekedy v tom čase niekde dole z hore a v nočných hodinách, počul mužský hlas kričať „Ty kurva zabijem ťa“. L. T. naposledy videl pred vianočnými sviatkami, kedy sa spolu rozprávali.

Znalec z odboru zdravotníctva, odvetvie súdne lekárstvo MUDr. Andrej Hajtman, PhD., ktorý spoločne s ďalším znalcom MUDr. Jaroslavom Ivanom, vypracovali znalecký posudok vo veci súdnej pitvy L. T., v úplnej zhode predniesol odborné závery v zhode s písomným vyhotovením znaleckého posudku z prípravného konania. Bezprostrednou príčinou smrti L. T. bolo zlyhanie centrálnej nervovej sústavy v dôsledku roztrhnutia hlavovo-krčného spojenia s pomliaždením a natrhnutím predĺženej a príľahlej časti krčnej miechy, ktoré poškodený spolu s ďalšími zraneniami utrpel s najväčšou pravdepodobnosťou 25. - 26.12.2012 na bližšie neurčenom mieste v obci V. okres Trenčín. Čo sa týka samotných poranení, ktoré boli zistené pri vonkajšej obhliadke na tele L. T. je možné uviesť, že vo vlasatej časti hlavy vpravo v oblasti čelovo-temennej časti sa nachádzala tržno-zmliaždená rana o veľkosti 3,5 x 1,5 cm, na tvári uprostred čela dve menšie odreniny, na ľavom líci bočne tržná rana dĺžky 2 cm, na prednej ploche líca dve menšie odreniny, dve drobné odreniny nad ľavým ramenom sánky, na koreni nosa drobná odrenina a pomliaždeniny nosa. Pri pitve bolo zistené len pohmatom nadmerná pohyblivosť hlavy oproti krku, ktorú možno vyvodiť ako patologickú. Okrem toho v hornej, dolnej časti hrudníka, na predných končatinách, dolných končatinách a na bruchu boli zistené rôzne odreniny. Bolo tiež zistené ložiskovité poškodenie a zakrvácanie mäkkých pokrývok lebečných vpravo v čelovo-temennej oblasti v úrovni vyššie popísanej tržno-zmliaždenej rany, vľavo ložiskové zakrvácanie v oblasti temeno-spánkovej so zakrvácaním do spánkoveho svalu, ložiskovité zakrvácanie v ľavej záhlavnej oblasti, prasklina klenby lebky vpravo v temennej oblasti plynule prechádzajúca na spodinu lebečnú, kde v smere sprava doľava prebiehala v prednej časti pravej strednej lebečnej jamy, ložiskové prekrvácanie mäkkej pleny mozgu v mieste pomliaždenia v oblasti mozgu v ľavom spánkovom laloku, predĺžená a príľahlá krčná miecha priečne pomliaždená - predĺžená miecha natrhnutá s okolitým zakrvácaním, spodina lebečná zlomená vpravo v oblasti prednej časti strednej jamy lebečnej, zlomenina nadväzovala na prasklinu klenby lebečnej, hlavovo-krčné spojenie roztrhnuté a zakrvácané, lebka čiastočne uvoľnená od krčnej chrčtice a voči nej bola aj nadmerne pohyblivá. Toto boli poranenia zistené pri vonkajšej obhliadke a pri pitve samotnej. K mechanizmu vzniku zranení uviedol, že na oblasť hlavy a to najmä na jej pravú čelovo-temennú oblasť, pôsobilo mechanické násilie veľkej intenzity a prudkosti a to konkrétne tupým, resp. tupohranatým predmetom, pričom vznikla tržnozmliaždená rana s poškodením mäkkých pokrývok lebečných a ložiskovým zakrvácaním, zlomenina lebky a vnútrolebkové poranenie - ložiskové pomliaždenie mozgu v oblasti spodiny ľavého spánkoveho laloku. To je vo forenznej praxi označované ako poranenie par contra coupe, t.j. poranenie vzniknuté na protíľahlej strane pôsobiaceho násillia pri prudkom presune mozgu v dutine lebečnej. Následkom takto pôsobiaceho násillia došlo aj ku prekonalniu fyziologickej pevnosti kostí lebky za vzniku praskliny klenby a zlomeniny spodiny lebečnej v mieste pôsobenia násillia. Mechanické násilie pôsobilo aj na ľavú spánkovo-temennú oblasť a ľavú záhlavovú oblasť hlavy, pričom toto násilie bolo podľa zistení strednej intenzity a malo za následok len pomliaždenie mäkkých pokrývok lebečných so vznikom prekrvácania v daných oblastiach. Na vlasatú časť hlavy teda pôsobilo mechanické násilie minimálne v počte 3-krát. Na oblasť tváre pôsobilo mechanické násilie tupými predmetmi malou až strednou intenzitou, pričom vznikli dve menšie odreniny na čele, na ľavom líci tržná rana dĺžky 2 cm, na prednej ploche líca dve menšie odreniny, dve drobné odreniny nad ľavým ramenom sánky, na koreni nosa drobná odrenina a pomliaždenie nosa. Na krku pôsobilo nepriame mechanické násilie pomerne veľkej intenzity a prudkosti, účinkom ktorého došlo k prudkému, nefyziologickému a nadmernému pohybu hlavy oproti krčnej chrčtici, čo malo za

následok roztrhnutie hlavovo-krčného spojenia s posunom spodiny lebky oproti krčnej chrbtici, čím došlo k pomliaždeniu a natrhnutiu predĺženej miechy a príľahlej časti krčnej miechy so zakrvácaním do okolia. Na oblasť trupu, hlavne na hornú časť hrudníka, oblasť brucha a chrbta pôsobilo mechanické násilie menšej intenzity s tangenciálnym posunom, a to pôsobením tupých predmetov o menšej kontaktnej plochy, čo malo za následok vznik prevažne čiarových odrenín na uvedených anatomických oblastiach trupu. Na oblasť horných končatín pôsobila mechanická sila menšej intenzity s tangenciálnym posunom, a to pôsobením tupých predmetov o menšej kontaktnej ploche, čo malo za následok vznik drobných a čiarových odrenín na viacerých miestach oboch horných končatín. Na oblasť zadnej plochy ľavého predlaktia navyše pôsobilo mechanické násilie strednej intenzity, a to pôsobením tupého predmetu o pomerne väčšej kontaktnej ploche za vzniku plošnej krvnej podliatiny v danej oblasti. Čo sa týka oboch dolných končatín, tu taktiež pôsobilo mechanické násilie menšej intenzity s tangenciálnym posunom, a to pôsobením tupých predmetov s menšou kontaktnou plochou, čo malo za následok vznik drobných a čiarových odrenín na viacerých miestach oboch dolných končatín, na oblasť prednej plochy pravého kolena a príľahlú časť predkolenia, ľavého kolena, chrbtovú stranu palca pravej a ľavej nohy, ako aj na chrbtovú stranu druhého a tretieho prsta pravej nohy pôsobilo tangenciálne násilie menšej intenzity, avšak v danom prípade dlhšej časovej expozície, čo malo za následok zodretie kože v daných oblastiach až na podkožie. Pri určení čo bolo príčinou smrti L. T. a mechanizmus vzniku uvedených poranení, došli znalci do štádia, takej patovej situácie, že tieto poranenia nedokázali absolútne určiť jednoznačný mechanizmus vzniku. V danom prípade totiž znalci nedisponovali žiadnymi okolnosťami, za ktorých by mal nebohý poranenia utrpieť. Zvolili teda strednú cestu a zvolili popísanie mechanizmu z pohľadu dvoch základných mechanizmov. K pádu L. T. tak mohlo dôjsť dvoma najpravdepodobnejšími spôsobmi. Prvým spôsobom je svojvoľné pokľznutie, resp. pošmyknutie poškodeného na zľadovateľom povrchu s následným prudkým pádom na pevnú podložku. Druhým spôsobom je tzv. akcelerovaný pád na podložku, napríklad v dôsledku predchádzajúceho úderu tupým (tupohranatým) predmetom do pravej čelovo - temennej oblasti hlavy, pričom tento úder by bol spôsobený aktívnym konaním inej osoby. V prípade takéhoto konania by L. T. s najväčšou pravdepodobnosťou padol tak, že kontaktným miestom s podložkou by bola ľavá strana hlavy a trupu. Ako už skonštatoval v napadnutom rozsudku i súd prvého stupňa, výsluchom znalca na hlavnom pojednávaní sa nepodarilo zistiť iné skutočnosti, ako tie, ktoré boli uvedené vo vypracovanom znaleckom posudku. Aj napriek tomu, že procesné strany a súd sa snažili ustáliť najpravdepodobnejšiu príčinu spôsobených zranení a následnej smrti, znalec zotrval na rovnocennej existencii dvoch popísaných verzií.

Ďalším znaleckým dokazovaním (analýza biologických stôp, DNA profilov, daktyloskopia) sa nepodarilo zistiť žiadne skutočnosti, ktoré by pomohli ozrejmiť spôsob spáchania žalovaného skutku a jeho páchatel'a.

Sumarizujúc uvedené musí krajský súd uviesť nasledovné:

Na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovanej za žalovaný trestný čin sa vyžaduje, aby bolo preukázané, že obžalovaná ako trestnoprávne zodpovedný subjekt konala spôsobom uvedeným v obžalobe, aby nebohému L. T. bola spôsobená smrť a aby medzi konaním obžalovanej a spôsobeným následkom existoval kauzálny nexus.

Jediné, čo sa podarilo preukázať je skutočnosť, že L. T. bola spôsobená smrť a to zrejme na úplne inom mieste, než bolo následne nájdené jeho telo.

Z hľadiska vzniku smrteľného zranenia určili znalci dva rôzne spôsoby, ktoré sú si navzájom rovnocenné. Podľa jedného mohli smrteľné zranenia vzniknúť pádom L. T. na klzkom povrchu bez zavinenia inej osoby, podľa druhého mohli vzniknúť po údere inej osoby a následnom páde.

Ako už bolo uvedené, oba varianty sú si navzájom rovnocenné, ani jeden nemožno vylúčiť, ani potvrdiť.

Ako už bolo zároveň tiež vyššie uvedené, jediné čo sa podarilo obžalovanej preukázať je, že mala motív na vykonanie žalovaného skutku, mala na jeho vykonanie príležitosť, čas i priestor. Všetko ostatné je však už v rovine špekulácií, dohadov a domnienok.

V právnom štáte platí, že obžalovanému musí byť spáchanie trestného činu preukázané bez akýchkoľvek možných rozumných pochybností. Akonáhle existujú rôzne druhy dôkazov, ktoré aspoň čiastočne pripúšťajú aj inú možnosť priebehu skutkového deja, resp. spochybňujú účasť obžalovaného na skutkovom deji, musí dostať prednosť pre obžalovaného tá najpriaznivejšia verzia.

Ako už vyčerpávajúco uviedol okresný súd, rozsiahlym dokazovaním nebol produkovaný žiaden priamy či nepriamy dôkaz, ktorý by sám osebe, alebo v spojení s inými dôkazmi umožňoval urobiť nespochybniteľný výsledok o tom, že obžalovaná uvedený trestný čin spáchala a je za smrť L. T. priamo zodpovedná.

Je pravdou, že obžalovaná mala s L. T. pred jeho smrťou konflikt, avšak z tejto skutočnosti nemožno za absencie iných dôkazov vyvodiť záver, že mu následne spôsobila smrť. Napokon, samotná obžalovaná obojstranný konflikt ani nepopierala.

Ako už bolo tiež uvedené, znalci v danom prípade nevedeli s určitosťou uviesť, či smrteľné zranenia L. T. boli spôsobené zavineným konaním inej osoby, alebo nie. Krajský súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na skutočnosť, že pri existujúcej dôkaznej núde nie je podstatné zodpovedanie otázky, ako boli smrteľné zranenia spôsobené. Aj ak by bolo preukázané, že smrť L. T. nastala v dôsledku zavineného konania inej osoby, neexistuje žiaden dôkaz preukazujúci, že by touto osobou bola obžalovaná. Aj poukazovanie prokurátora na početnosť úderov na hlavu L. T. je preto v danej súvislosti bez právnej relevancie.

Nebol tiež produkovaný žiaden dôkaz, umožňujúci nepochybné identifikovať identitu osoby/osôb, ktorá/ktoré transportovali telo L. T. na miesto, na ktorom sa našlo. Aj v prípade, ak by sa čisto hypoteticky podarilo preukázať, že to bola obžalovaná, nestačilo by to samej osebe na nepochybné konštatovanie, že mu zároveň spôsobila smrť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súhlasí odvolací súd so záverom súdu prvého stupňa, že vykonaným dokazovaním neboli produkované žiadne priame ani nepriame dôkazy, ktoré by sami osebe, alebo v spojení s inými dôkazmi umožňovali vysloviť jednoznačný a nespochybniteľný záver o tom, že sa žalovaný trestný čin stal a následne, že ho spáchala obžalovaná.

Vo vzťahu k odvolacím dôvodom, ktoré uvádzal prokurátor, krajský súd nezistil, že by v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní boli produkované dôkazy preukazujúce spáchanie trestného činu obžalovanou.

Podľa § 2 ods.4 Trestného poriadku každý, proti komu sa vedie trestné konanie sa považuje za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu. V uvedenom ustanovení je upravená zásada prezumpcie neviny. Podľa nej nedokázaná vina ma rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina, a teda obvinený nie je povinný svoju nevinu dokazovať. Zo zásady prezumpcie neviny vyplývajú nasledovné pravidlá pri dokazovaní:

- in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného); ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obvineného, čomu zodpovedajú dôvody oslobodenia spod obžaloby, najmä dôvody uvedené v § 285 písm. a) a c),

- obvinenému musí byť vina preukázaná; obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech; teda ak obvinený niektorú okolnosť nepoprie, nemožno z toho vyvodzovať záver, že táto okolnosť zodpovedá skutočnosti; rovnako ak obvinený k svojmu tvrdeniu nepredloží dôkazy, nemožno z toho vyvodiť záver, že také tvrdenie je nepravdivé; odsudzujúci rozsudok môže byť pritom vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného, a v prípade, ak vina obvineného nie je preukázaná, musí byť obvinený oslobodený spod obžaloby podľa § 285.

Okresný súd preto postupoval správne, keď s poukazom na aplikáciu zásady in dubio pro reo skonštatoval, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná a podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku ju spod obžaloby oslobodil.

Z týchto dôvodov odvolanie prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.